

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK

Pasarét, 2011. október 9.
(vasárnap)

Horváth Géza

ÉN VAGYOK A VILÁG VILÁGOSSÁGA...

Lekció: János 1,1-13

Alapige: János 8,12

Jézus ismét megszólalt és ezt mondta nekik: „Én vagyok a világ világossága: aki engem követ, nem jár sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága.”

Imádkozzunk!

Mennyei Édesatyánk az Úr Jézus Krisztusban, hálás szívvel köszönjük, hogy megszólíthatunk téged. Köszönjük, hogy annyira közel vagy hozzánk, hogy ezt tehetjük. Áldunk az ígéretért, hogy szemeid az igazakon vannak és füleid azok kiáltásán.

Köszönjük, hogy itt lehetünk. Köszönjük, hogy elénekelhettük: „Itt vagyunk te szent igéd hallására.” Mert nem természetes ez, hanem a te kimondhatatlan gondoskodó atyai szeretetedből van.

Köszönjük, hogy megtartottad az életünket, az elmúlt hét napjaiban is hordoztad. Köszönjük segítségedet, Urunk, de legfőképpen a te jelenlétedet, hiszen egyedül az, amely megvidámít, éltet, bátor szívet ad. Köszönjük, hogy olyan sok helyről összehívtál most ide bennünket.

Kérünk, hogy jelenlétedben hadd ismerjük fel igéd igazságát. A jelenlétedben, Urunk, hadd ismerjük fel a magunk bűneit. Hadd ismerjük fel azt az utat, amelyen járnunk kell.

Köszönjük, hogy irgalmadból, hűségedből, örökkévaló szeretetedből élhetünk és élhetünk ma is.

Köszönjük a gyülekezet csodáját. Köszönjük, hogy népedet betagoltad a gyülekezet közösségébe, a Krisztus-testbe, és áldunk, hogy ennek te vagy az egyedüli feje, Úr Jézus Krisztus. Tudjuk, hogy egyszer a te nevedre minden térd meghajol: mennyeieké, földieké és földalattiaké. Add, hogy mi már most tegyük ezt. Ne félelemből, hanem hódolattal, imádatlaltal, de legfőképpen csodálattal.

Kérünk, hadd csodálkozzunk bele ma is abba, hogy mit jelent: te tegnap, ma és mindörökké ugyanaz vagy. Legyen tied a dicséret, dicsőség, tisztesség és hálaadás örökkön örökké.

Ámen.

Igehirdetés

Isten segítségével rövid szünet után folytatjuk azt a sorozatot, amelyet néhány hónapja kezdtünk el, és amelynek vezérigéje János evangéliumából hangzott, ahol Jézus Krisztus úgy jelentette ki magát: Én vagyok... Ezek az ú. n. „Én vagyok...” igék csodálatos üzenetet hordoznak és hordoztak a számukra.

Most, amikor az első igét elkezdjük tanulmányozni, szívemben is hatalmas felismerés lett, hogy milyen drága, tömör és áldott igék ezek. Ezek az igék Jézus Krisztus kijelentései önmagáról.

Belegondoltam abba, hogy ha Jézus csak annyit mondott volna nekünk: Én vagyok — nekünk az is elég lenne. Mert ebben benne van az Ő isteni lénye. Benne van a teremtés, a kiválasztás, a kegyelem, a bűnbocsátnak minden csodája és minden gazdagsága.

De olyan jó, hogy Jézus nemcsak azt mondta: Én vagyok, hanem hozzátett még valamit. Ezeket láttuk néhány vasárnapon, amikor Jézus úgy folytatta ezt a kijelentést: Én vagyok a jó pásztor. Én vagyok a szőlőtő. Én vagyok az ajtó. Én vagyok az út, az igazság és az élet.

És ma az Ő segítségével arra figyelünk: Én vagyok a világ világossága.

Remélem, látjuk, hogy amikor Jézus hozzátesz ahhoz a kijelentéshez valamit: Én vagyok, akkor azt azért teszi, mert nemcsak önmagáról akar beszélni, hanem rólunk is. Jézus Krisztus nem csak úgy jelenti ki magát, hogy ki Ő, hanem arról is beszél: ki Ő a mi számunkra. Hiszen ahhoz, hogy Ő jó pásztor, hogy ajtó, amelyen keresztül beléphetsz az üdvösségbe, hogy Ő szőlőtő, mind azért van, hogy elmondja: *én nemcsak önmagamért vagyok, hanem értetek jöttem és értetek vagyok.* Mindig azért van, hogy Jézus Krisztus bizonyossá tegye, hogy valamivel szeretné az ember életét meggazdagítani és megáldani.

Én vagyok az, akire szükséged van. Én vagyok az, akiben mindent megtalálsz. Én vagyok, aki a te teljes boldogságod és teljes üdvösséged akarok lenni. Én vagyok, aki a te teljes megváltásodat munkáltam és munkálom ma is.

Ezek a kijelentések tények. Remélem, érzitek benne ezt a határozottságot, ezt a lényegre törő kijelentést: Én vagyok a jó pásztor. Én vagyok a szőlőtő. Én vagyok a világ világossága. Mit jelent ez a számunkra? Azt jelenti, hogy akkor is én vagyok, ha te ezt nem hiszed. Akkor is én vagyok, ha te ezt nem fogadod el. Akkor is én vagyok, ha te nem élsz ezzel. Akkor is én vagyok, ha te ezt elutasítod. Akkor is én vagyok: a világ világossága, a jó pásztor, az út, az igazság és az élet. Boldog az az ember, aki ezt elfogadja.

Amikor Jézus Krisztus azt mondja: Én vagyok a jó pásztor — boldog ember az, aki elmondhatja: „az Úr az én pásztorom” (23. zsoltár). Nemcsak, hogy az Úr az én pásztorom, hanem ennek a következményeinek az áldásaiból élek. Mert ha valakinek Jézus Krisztus a pásztor, annak van következménye. Mi az? Füves legelőkre terelget engem, és csendes vizekhez. Lelkemet megvidámítja, az igazság ösvényein vezet engem az Ő nevéért. Asztalt terít nekem, az én ellenségeim előtt, csordultig van a poharam — ezek a következmények, ha valakinek Jézus Krisztus a pásztor.

Vagy ha a mai ígét vesszük. Boldog ember az, aki hallja: Én vagyok a világ világossága. Az még boldogabb, aki a 27. zsoltár írójával együtt el tudja mondani: az Úr az én világosságom. És mi lesz ennek a következménye? Kitől félnék? Az Úr az én erősségem. Kitől rettegnél? Mert, ha neked Jézus Krisztus azzá lesz, aminek kijelenti magát, annak mindig meglesz az életedben az áldása és ajándéka. Boldog ember az, aki el tudja mondani.

Amikor ezeket az ígéket halljuk, mindig erre kell válaszolnunk: kicsoda *nekem* Jézus Krisztus? Ki *Ő* nekem? Ki nekem az a Jézus, aki kijelentette magát: Én vagyok. Adja az Úr, hogy válaszolj rá: elhittük és megismertük, hogy te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia. Te vagy az Isten Szentje.

Hol mondta azt Jézus: Én vagyok a világ világossága? Ez is olyan beszédes, hogy feltétlenül meg kell említenünk. Jézus ezt akkor mondta, amikor a nép öszszegyűlt a lombsátrak többnapos ünnepére. Talán ismerősebb az az ige, amikor az ünnep utolsó napján feláll a templomban és azt mondja: „Aki szomszédhozik, jöjjön énhozzám és igyék.”

A következő történet arról szól, hogy Jézus elé visznek egy asszonyt, aki tetten kaptott, mint házasságtörő, és akit Jézus úgy küld el: „Többé ne vétkezzél!” „Aki közületek nem bűnös, az vesse rá az első követ.” — Ez minden valószínűség szerint a templomnak azon részében történt, amelyet úgy hívtak: Asszonyok udvara. Eddig mehettek az asszonyok. És az asszonyok udvarában nemcsak perselyek voltak: az adakozás, a hálaáldozat perselyei, hanem volt négy hatalmas arany gyertyatartó. Az ünnepeken meggyújtották ezek gyertyáit. Ezek fényei világították be az asszonyok udvarát és a templomot. És sokan megálltak és tátott szájjal nézték. — Mint ahogy mi egy nagy épületet, egy templomtornyot megnézzünk, vagy egy nagy harangnak a hangját hallgatjuk. És belesodálkozunk: kicsoda magasságok...

Valahogy így csodálkozhattak ott bele a nép tagjai a négy arany gyertyatartónak a nézésébe. És egyszer csak Jézus megszólal: Én vagyok a világ világossága. A gyertyatartók árnyékában megszólal a mi áldott Urunk. Én vagyok az a világosság, amelyet nem kell meggyújtani, sem eloltani. — Én vagyok az a világosság, aki örök világosság. Nemcsak a jeruzsálemi templomnak egy részét világítja be, vagy az éjszaka egy részét világítja be, hanem amely a világnak a világossága. Amely az egész világon ragyog.

Ennek a négy arany gyertyatartónak két nagy üzenete lehetett akkor.

Az egyik üzenet az volt, amit a Példabeszédek 6. fejezetében olvasunk, ahogy így van megírva az ige: „Mert lámpás a parancs, világosság a tanítás, az élet útja a figyelmeztető intés.”

A zsidók bizonyára úgy gondolták: ez a világosság: a parancs meg a tanítás. A törvény meg az ige, ami Isten szájából kijön.

Vagy lehet, hogy arra gondolt a nép, amit Ézsaiás írt le az egyik fejezetben: Izrael népét Isten a pogányok világosságává tette.

És akkor Jézus Krisztus megszólal, és azt mondja az arany gyertyatartó mellett: „Én vagyok a világ világossága...” — és önmagára irányítja a figyelmet. Én vagyok az a világosság, aki nem alszik el, aki mindig ragyog.

ÉN VAGYOK A VILÁG VILÁGOSSÁGA

A Biblia fényében a világosságról két dolgot határozottan le kell szögeznünk.

Az egyik, amit a Szentírás úgy tanít: az Isten világosság, és nincs benne semmi sötétség, egyetlen foltnyi sötétség sincs benne. Ezt komolyan kell vennünk.

Amit a Szentírás tanít rólunk, emberekről, az pedig az: mi pedig teljes sötétség vagyunk, és bennünk semmi világosság nincs.

Nem igaz az a hamis tanítás, hogy az emberben azért mégiscsak van valami világosság, valami kicsi jó, és ezt kell növelni, felszínre hozni. A Szentírás azt tanítja: semmi jó nincs bennük. Mindnyájan vétkeztek, egyetemben elhajlottak. Nincs a testben egy ép hely. Minden fej beteg, minden szív erőtelen — mondja Ézsaiás. Az Isten igéje azt mondja: mi csak sötétség vagyunk a bűn következtében, az Istentől való elszakadás következtében, a nála nélküli élet következtében. Ezért óriási dolog, hogy a jeruzsálemi templomban ismét megszólal Jézus.

Ismét megszólalt — milyen csodálatos! Nekünk olyan Jézusunk van, aki ismét megszólal, és azt mondja: Én vagyok a világ világossága. Ahol én vagyok, ott van a világosság. Nem a négy arany gyertyatartó a világosság, hanem ahol én vagyok, ahol én megjelenek, ahova én elmegyek, oda elmegy a világosság.

Amikor Jézus Krisztus eljött erre a földre, az emberi szív felsóhajthatott: meglátogatott minket a naptámadat a magasságból. Bennünket, akik sötétben és a halál árnyékában ültünk, fény ragyogott fel felettünk.

Olyan csodálatos, amikor Jézus elmegy Zebulon és Naftali földjére. Elmegy arra a földre, ahol teljes volt a sötétség. Úgy nevezték ezt a földet: a pogányok Galileája. Két sötét terület sötét emberekkel. És ahova Jézus elmegy, ott megjelenik a világosság. A nép, amelyik sötétségben jár, lát nagy világosságot. Egyszer csak fény ragyog fel felettük.

A világossággal kapcsolatban négy üzenetet szeretnék ma elmondani. Hogyan viszonyulunk a világossághoz, és a világosság mit jelent a számunkra?

- Először is a Biblia világosan elénk adja: a világosság az Úr, és ott van világosság, ahol Ő van, ahol megjelenik, ahol szól. A világosságot ugyanis — Isten igéje szerint — teremteni kell, és világosságot csak Isten tud teremteni. Már a teremtés-történetben olvassuk. Pál apostol a 2Korinthus 4,6-ban olyan szépen írja: „Isten ugyanis, aki ezt mondta: Sötétségből világosság ragyogjon fel”, Ő gyújtott világosságot a mi szívünkben. A világosságot teremteni kell, nem lesz magától.

Ha bemegyünk egy szobába, akkor a villanykapcsolót fel kell kapcsolnunk, mert magától nem lesz világosság.

És nem volt világosság a föld színén sem. De Isten megszólalt és azt mondta: legyen világosság. És ennek az lett a következménye, hogy lett világosság. És azt mondja Pál apostol: ilyen módon Isten beleszólt a mi életünkbe is, és világosságot gyújtott a szívünkben. Nem te és nem én gyújtok világosságot. A 377. dicséretben meg is valljuk: Te gyújtasz szívünkben világot, forró buzgóságot.

Ahhoz, hogy valakinek világos legyen minden, ahhoz Isten teremtő hatalma kell. A teremtésnél az történt, hogy Isten világosságot teremtett körülöttünk. A megtérésben és újjászületésben pedig Isten világosságot teremt bennünk. Nem elég, ha körülöttünk van világosság. Ragyoghat a nap, több ezer watt ég-

het körülöttünk, reflektorok lehetnek. Valakinek olyan sötét lehet az elméje. Egyik énekünkben van: „Elménket, értelmünket lelki sötétség fogta be.” Emberre szokták mondani: az egy sötét alak... Mit jelent ez: azt, hogy az élete rendezetlen, kusza, valamit nem ért, nem tud, nem lehet vele beszélni.

Miért sötét alak? Lehet, hogy a világosság körülötte fénylik, de nem fénylik benne. Ő gyújtott világosságot a mi szívünkben. Mit jelent, hogy Isten világosságot gyújt a szívben? Az, hogy valami világos lesz. Szoktuk kérdezni: világos már? Ha valaki megért valamit, akkor sokszor azt mondja: világos. Azt jelenti: értem.

Az, hogy Isten világosságot gyújt a szívedben, azt jelenti: megérted azt, hogy kicsoda Jézus Krisztus. Ő a világosság.

Sok ember van itt, akinek Isten világosságot gyújtott a szívében. Mint a börtönőr a Cselekedetek Könyve 16. fejezetében, akiről azt olvassuk: világosságot kért, beugrott a tömlöcbe, azután Isten felgyújtotta a világosságot a szívében és hitre jutott. Egyszer csak megértette: ki ő, hogy elveszett, hogy halálra ítélt. Egyszer csak megérti: van még számomra is bocsánat, van Jézusom, Ő az enyém. És hogy fejeződik be a történet? Az az ember, aki öngyilkos akart lenni: *örvendett egész háza népével együtt, hogy hitt az Istennek.*

Vagy a szerecsen komornyik, aki nem érti, hogy ki Ézsaiás szenvedő alakja. És amikor Fülöp elkezd neki hirdetni a Krisztust, akkor felragyog neki, kigyullad a világosság a szívében. És azt mondja: ímhol a víz. Mi gátol, hogy megkeresztelkedjem? — és tovább ment az ő útján örömmel.

Mert ha valakinek fény gyúl a szívében, mindig ez lesz a következménye, hogy felragyog, nemcsak neki a Krisztus, hanem felragyog az arca is, a szíve és az élete. Isten ezért gyújtja meg az Ő szövetnekét áldott szent igéjének.

Azt mondja a Szentírás: vannak, akiknek nem kell a világosság. Az emberek inkább szerették a sötétséget.

Volt egy édesanya, akinek a fia szívében a nagy bűnei ellenére is, Isten világosságot gyújtott. Elkezdett ígét olvasni egy eltékozott életű valaki, aki azelőtt az édesanyját megverte, bántalmazta. Amikor megtért, akkor Krisztust kezdte hirdetni, és anyja azt mondta neki: fiam, eddig bolond voltál, de most még bolondabb vagy. — Az emberek jobban szerették a sötétséget. Lehet ilyen vakság, hogy jobban szeretjük a sötétséget, mint a világosságot?

Nekem nagy trauma, amikor eljön az október, felkelünk és sötét van. A gyerekek iskolába mennek és sötét van, megyünk munkába és sötét van. Hát nem jobb a június, július, amikor már reggel világos van, és sokáig van világos? — Az emberek jobban szerették sötétséget. Vannak olyan bogarak, amelyek csak a sötétségben szeretnek lenni. Egy nagy követ, ha felemelünk, akkor a kő alatt ott vannak azok a bogarak, amelyek nem szeretik a világosságot.

Igen, a mi szívünk ilyen. Nem szereti a világosságot. De hadd hirdessem az örömhírt: a világosság szeret bennünket. Nekünk nem kell a világosság. Mi szeretünk inkább a sötétben dolgozni, élni, lenni, mert cselekedeteink, gondolataink, kapcsolataink, a szívünk vágyai sötétek. Sokszor ilyen sötét alakok vagyunk. De hadd hirdessem: a világosság szeret bennünket, és felemeli azt a követ, amelyik sötétségben tart, és kihoz Jézus az élet világosságára.

- A második, amit Jézus Krisztus úgy mond, hogy „aki engem követ, nem jár a sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága.” Jézus nemcsak azt munkálja, hogy világosságra jussunk a bűnbocsánat és megtérés által, hanem azt munkálja, hogy a világosságban járjunk is. Éppen ezért a hívő embernek nemcsak megtalálni kell a világosságot, és szeretni, beengedni és kérni, hanem a világosságban kell járnia. Mert ekkor van közösségünk Jézus Krisztussal. Ha nem ezt tesszük, akkor a sötétség gyümölcstelen cselekedeteivel van közösségünk. Ha nem az Ő világosságában járunk, akkor elkezdünk sötétedni. Ezért figyelmeztet bennünket az ige: vigyázzatok, hogy a bennetek levő világosság sötétség ne legyen.

Többször átéltem: ha van olyan helyiség, terem, szoba, iroda, ahol sok égő van, ott az égők kezdenek kiégni. Nem baj, van mellette még sok. Kiég a második, harmadik, de amikor kiég a sokadik, akkor az összeset kicseréljük. És utána csodálkozunk, hogy micsoda fényáradat, de megszokta a szemünk már a félhomályt.

Jézus Krisztus, amikor azt mondja: Ő az élet világossága, akkor attól akarja óvni a hívőket és a gyülekezeteket, hogy hívő életükben kiégjenek az izzók. és félhomály legyen az igazi világosság helyett.

Nem megyek el egy alkalomra? Ő, majd elmegyek a többire. Most kevesebb igét olvastam? Most nem szolgálok annyit? Valamikor szolgáltam. Valamikor égett az az izzó is. Hogy figyelmezteti a gyülekezeteket Isten Szentlelke a Jelenések könyvében? Az a mondásom ellened — és most ennek az igének a fényében fordíthatom úgy is —, az a mondásom ellened, hogy lassan már az összes égő, az összes fény kialszik az életedben. Térj meg! Emlékezz, milyen volt, amikor világosság gyúlt. Emlékezz az első szeretet tüzére, az első szeretet világosságára! Emlékezz, és oda menj vissza. Cseréld ki az égőket és ismét örvendezel majd, hogy Jézus Krisztus a világ világossága a számadra.

- A harmadik, amit az Úr Jézus szeretne. Nemcsak az, hogy az övéiben fény legyen, az övéi fényben járjanak, hanem az övéi fények legyenek mások számára. Jézus Krisztusnak talán ez az egyetlen ígéje, amelyhez hozzáteszi majd: *ti vagytok* a világ világossága. Jézus azt szeretné, hogy ha az övéi fények lennének. Hogyan? Ahogyan a szeretett dicséretben énekeljük, amelyben azt kérjük: hadd legyen fényedből fénysugár az életem.

Jézus Krisztus azt szeretné, ha az övéi fénylenének. Ha az Ő fényéből kapnánk. Akitől kegyelmet kegyelemre kaptunk, az Ő fényéből fényt vennénk, mégpedig azért, hogy tudjuk mutatni az utat másoknak Jézushoz.

A Hegyi beszédben (Máté evangéliuma) azt mondja Jézus, hogy úgy fénylik a ti világosságotok az emberek előtt. Erről beszél, hogy az övéi legyenek fényekké, útmutatókká, hogy lássák a ti jó cselekedeteiteket és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.

Igen, utat mutatni Jézushoz. És itt nagy kérdés, hogy tudok-e világítani, tudok-e fény lenni? Vagy csak hangulatvilágítás vagyok? A hangulatlámpák azért vannak, hogy legyen is, meg ne is legyen fény. Egy nagy burával leárnyékolják a villanykörte fényét. Vagy az autósoknak a tompított fénye. Hadd kérdezze

meg a mi Urunk ezen a délelőttön, hogy te, aki fényt vettél, aki fényt kaptál, nem tompított fény lettél már? Nem hangulatvilágítás vagy már? Az Isten tisztelete, Jézus követése a te életedben nemcsak egy hangulat?

Ez az alkalom annak az alkalma, amikor újból lehet kérni: Úr Jézus, ragyogj újból. Szeretnék én is világítani, szeretnék ragyogni. Jó a világosság!

- A negyedik: Jézus Krisztus, mint világ világossága örök világosság. A Jelenések könyve 21. fejeztében olvasunk egy nagyon szép igét: „Nem láttam templomot a városban, mert az Úr, a mindenható Isten és a Bárány annak a temploma. Napra sincs szüksége a városnak, sem holdra, hogy világítsanak neki, mert az Isten dicsősége világosította meg, és lámpása a Bárány...”

Az arany gyertyatartók tönkremennek, elveszítik fényüket, de Jézus Krisztus olyan világosság, aki ott is ragyogni fog az övéinek. De az, hogy ott is ragyogni fog az övéinek, az arra figyelmeztet bennünket, hogy már itt is ragyogjon nekünk, már itt is Ő legyen nekünk a világ világossága. És ez a világosság soha ki nem huny. Ez a világosság soha el nem alszik. Mert még a mennyei Jeruzsálemben is Ő lesz a mi világosságunk.

Ezért igaz az, hogy akit Jézus Krisztus megment, annak örök élete van. Mert ez az örök világosság is fog neki ragyogni, és világítani.

Három dolgot hadd húzzak alá még mindannyiunk számára:

Az egyik: Jézust, aki hívja ma, kérje azt: Úr Jézus, ragyogj fel nekem egész csodálatos lényeddel.

A másik: ragyogj fel bennem, Úr Jézus, hogy a te fényednél hadd látszódjon meg életemnek minden rútsága. Ha valamit meg akarunk nézni, hogy tiszta-e, csak annyit kell tennünk: kivisszük a fényre. A fényen minden kiderül. Aki-ben Jézus Krisztus ragyog, ott napfényre jönnek a titkok, és bűnök.

A harmadik: kérjük, hogy ragyogjon fel Jézus Krisztus általam.

A 212. halleluja írója olyan szépen fogalmazta meg, hogy Jézus Krisztus a világ világossága. Néhány sort felolvasok:

Világíts nékem, Jézus, Hogy mindig lássam ám,
Mily nagy volt hő szerelmed Ott fenn a Golgotán.
Világosíts bennem, Jézus, Hogy szent tekinteted
Napfényre hozza mindazt, Mit szívem rejteget.
Világíts rajtam, Jézus, Hogy bárhová megyek,
Megváltó szent erődről Bizonytságot tegyek.

És a 4. versben az író így szól:

Óh hát világíts, Jézus, Világ világa te,
Hadd jusson igéd fénye, Az éjszakába be.

Olyan jó, hogy Ő ezt teszi is, mert Ő a világ világossága. Ő volt és Ő marad ennek a világnak a világossága. Minden sötétségben, minden gonoszságban, a világnak minden kusza életében gondolj erre: van világossága ennek a világnak: Jézus Krisztus. Még boldogabb vagy, ha el tudod mondani: te vagy az én napvilágom, Úr Jézus.

ÉN VAGYOK A VILÁG VILÁGOSSÁGA

Imádkozzunk!

Úr Jézus, hálás szívvel köszönjük, hogy te vagy a világ világossága. Köszönjük, hogy a tiedet nem hagytad a kárhozatban, mert eljöttél, hogy világosságuk legyél, és világosan lássák, hogy van út a mennybe. Világosan lássák, hogy van bűnbocsánat, van örök élet.

Köszönjük, hogy te vagy ma is ennek a világnak a világossága, és áldunk, hogy te leszel örökké a mennyei Jeruzsálemnek is drága világossága.

Engedd, hogy életünk világosságban legyen és világosságban járjunk. Kérünk, tartsd meg a tiedet, hogy ne legyen közösségünk a sötétség gyümölcstelen, értéktelen cselekedeteivel. Hadd járjunk a te világosságodban, hadd szolgáljunk neked, hadd legyen lábunk előtt mécses a te igéd, ösvényeinknek világossága.

Köszönjük, ha ebben járhattunk az elmúlt héten is. Köszönjük, hogy most is ezt kérhettük tőled. Munkáld ezt bennünk, és segíts el bennünket erre.

Áldunk, hogy kezedbe tehetjük életünket, szereteteinket, munkánkat, terveinket, gondolatainkat. Tisztíts meg teljesen bennünket.

Kérünk, vigasztald azokat, akik a múlt héten temették szerettüket. Hadd lássanak túl ők is a sír sötét éjjelén, és hadd emeljék fel tekintetüket és fogadják el a te vigasztalásodat.

Kérünk betegeinkért, Urunk, a szenvedőkért, az őket ápolókért, a mellettük helytállókért. Kérünk, mindazokat a kérésünket, imádásainkat, amit most elmondunk csendességünkben, hallgasd meg, Urunk.

Köszönjük, hogy ígéreted van arra, hogy füleid ott vannak a mi kiáltásunkon. Szeretnénk most a szívünk mélyén kiáltani hozzád: könyörülj rajtunk!

Ámen.

200.

Vulpus Menyhért, 1609.

Ó, ma- radj ke- gyel- med- del Mi-
ve- lünk, Jé- zu- sunk, Hogy a bű- nös vi-
lág- nak Tő- ri- be ne jus- sunk.

2. Ó maradj szent igéddel Mivelünk, Megváltónk,
E földi vándorlásban Te légy útmutatónk.

3. Ó maradj, világosság Mivelünk fényeddel, Te
vezess a sötétben, Hogy ne tévedjünk el.

4. Ó maradj áldásoddal Mivelünk, Úr Isten, Szent
kegyelmed áraszd ránk Minden szükséginkben.

5. Ó maradj oltalmaddal Mivelünk, hú pajzsunk,
Hogy e világ diadalt Ne vehessen rajtunk.

6. Ó maradj hűségeddel Mivelünk, szent Isten,
Adj erőt, hogy megálljunk Mindvégig a hitben.